

यए॒वं वेद॑ । अ॒भि॒म्रा॒तृ॒व्यान् भव॑ति । ते दे॒वा अ॒सुरै॑-
वि॒जित्य॑ । सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन् । तेऽमु॒ष्मिँ॑स्लो॒के व्य॑क्षुभ्यन् ।
तेऽब्रु॑वन् । अ॒मुतः॑ प्र॒दानं॑ क॒उप॑जिजीवि॒मेति॑ । ते स॒प्त-
हो॒तारं॑ य॒ज्ञं वि॒धाया॑यास्यं । आ॒ङ्गीर॒सं प्र॑हि॒ण्वन् । ए-
तेना॒मुच॑ कल्प॒येत॑ ॥ ३ ॥

तस्या॒वाइ॒यं क्लृ॑प्तिः । यदि॒दं किञ्च॑ । यए॒वं वेद॑ । क-
ल्प॑तेऽस्मै । स वा अ॒यं म॑नुष्येषु य॒ज्ञः स॒प्तहो॑ता । अ॒मु-
च॑ स॒द्भ्यो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑ति । यए॒वं वेद॑ । उपै॒नं य॒ज्ञो
न॑मति । सोऽम॒न्यत॑ । अ॒भि वा॒इ मेऽस्माँ॑स्लो॒काद॒मुं लो॒कं
क॑मिष्यन्त॒इति॑ ॥ स वाच॑स्पतेर्हृ॒दिति॑ व्या॒हरत् । त-
स्मात् पु॒त्रो हृ॒दयं॑ । तस्मा॒दस्माँ॑स्लो॒काद॒मुं लो॒कं नाभि॑-
का॒मय॑न्ते । पु॒त्रो हि हृ॒दयं॑ ॥ ४ ॥

द्वये॑ते अभवत् कल्प॒येतेति॑ च॒त्वारि॑ च ॥ अनु० ७ ॥

अष्टमोऽनुवाकः ।

दे॒वा वै चतु॑र्हो॒तृभि॑र्य॒ज्ञम॑तन्वत । ते वि॒पा॒प्म॒ना भ्रा॑-
तृ॒व्येणा॑जयन्त । अ॒भि सु॒वर्गं॑ लो॒कम॑जयन् । यए॒वं वि॒-
दाः अ॒तुर्हो॒तृभि॑र्य॒ज्ञं त॑नुते । वि॒पा॒प्म॒ना भ्रा॑तृ॒व्येण॑ जय-
ते । अ॒भि सु॒वर्गं॑ लो॒कं ज॑यति । षड्ढो॒त्रा प्रा॑य॒णीय॑मा-